

ЗОРЯ ГАЛІШКА.

ЛІВОВЪ. СЕРЕДА

Ч. 83.

дня 16/4 Жовтня 1850.

Выходитъ що Середы и Суботы. Ціна на текуще чвертьроче для обираючихъ въ Редакції:
1 рен. — черезъ пошту: 1 рен, 15 кр. ср.

Ліквідъ 16. жовтня. Л. Г. обнимає
въ своїй сурядової часті слѣдуюче обвѣ-
щеніе: „Заводачи конституційнію згадь рѣко-
правности всѣхъ народностей въ житїї зважив-
ши, же такожъ щепови люд, который меншості
становить, подобає подати потребніи сред-
стви до племінного азька и до образо-
вана сѧ нимже въ школахъ, на початку
зо взгладь, же для обивателя аустрийскон
державы необходимо потребна ейтъ докладна
скѣдомості азька нѣмецкого; приписало вы-
сокое министерство прогащенїя декретомъ зъ
12. вересня т. р. до ч. 7652, взгладомъ
надковыхъ и краєвыхъ азьковъ по гимна-
зіяхъ въ Галичинѣ для заведенія постоанно-
го порадкъ въ дотеперійшихъ видачкахъ
слѣдуюче:

1) Въ Гимназіяхъ въ Бояни, Тарновѣ,
Сонч и Решовѣ азькомъ надковымъ ейтъ
азькъ полській, однакожъ географія и исто-
рія єдь третою ажъ заключительно до осман,
слѣдовательно азькъ латинській и словеності
въ седмій и осмій, на початку греческій
азькъ и словеності въ осмій класѣ єдуть
викладатися азькомъ нѣмецкимъ, въ той
надцѣ азьковъ єдуть викондуватися толко-
вана зъ греческого и латинского на нѣмецке, якожъ
и на одкоротъ.

2) Польскій азькъ и словеності стано-
влять ко всѣхъ осмокъ класахъ предметъ
загально обовязючій, для котого подо-
бнае оужити визначеного въ розкладѣ устрої-
ства азька числа тиждніевыхъ годинъ надко-
выхъ съ тымъ винятіемъ, якъ въ першої
и другої класѣ тоє число о єдинѣ годинѣ су-
меншеннѣ єablo.

3) Нѣмецкій азькъ и словеності подо-
бнае тико вообще обовязючій азькъ ко всѣхъ
8 класахъ викладати, а то въ першої и
другої класѣ тижднево черезъ 6, въ третьої
и четвертої черезъ 3, а въ інныхъ класахъ
черезъ 1 годину.

4) Азькъ галичо-роскій подобає въ
кождомъ гимназію, де єа потреба того ву-
каже, тико боліній предметъ викладати въ
томъ значенїю, же єдъ рѣшенїя родичевъ за-
лежитъ, чи сынове ихъ слухати го мають;
ученники можуть той предметъ въ правдѣ
познѣтише, але не покинути го жадною мірою
передже, тикъ ажъ въ другої класѣ зачинати.

5) Въ Гимназію Перемышльскомъ по-
зостає нѣмецкій азькъ надковымъ, азькъ
польскій и галичо-роскій єдуть іа виклада-
ти тико боліній предметы, однакожъ въ томъ
значенїю, же кождый ученикъ ведає рѣшенїя
своїхъ родичевъ єдного зъ обохъ надчуватися

мситъ; а на пособіокъ, же религія оученникамъ галичородскимъ въкладатися вѣде азыкомъ рѣскимъ, иными же азыкомъ польскимъ, вѣде обохъ але одношеноахъ ведла потребы съ современнымъ оужитъемъ и азыка нѣмецкого.

6) Въ гимназію въ Краковѣ єсть польскій азыкъ, азыкомъ наукоўымъ; азыкъ нѣмецкій вѣде во всѣхъ класахъ тао обовязающій предметъ въкладанымъ, и по мѣрѣ коли го сѧ оученники поколи дотгаточно научатъ, для докладного образованія въ немъ вѣде такъ застогованый въ науцѣ, тао подъ 1) для гимназії въ Божни, Тарновѣ, Сончѣ и Решовѣ приписано.

7) Въ иныхъ въ Галичинѣ восточній положеныхъ гимназіахъ требати вѣде тымчагово азыкъ нѣмецкій тао азыкъ наукоўинъ, а рѣско-галичный паслѣдитъ постепенно въ той мѣрѣ, сѧ са здѣніи оучителіи и придатніи книжки наукоўин до того найдутъ.

8) Однакожъ подобає вже теперъ наукоў религії, що сѧ вже въ пособіономъ времени дѣло, оученникамъ рѣскимъ, азыкомъ рѣско-галичнимъ а иныхъ сученникамъ азыкомъ польскимъ однакожъ такъ въкладати, аби по при тїи, або и вразъ съ тими азыками ведла потребы оученниковъ або если особливо въ нишихъ класахъ оказалася потреба отвѣтныхъ книжокъ наукоўихъ такожъ и азыкъ нѣмецкій вѣде оживланымъ.

9) Рѣско-галичный и нѣмецкій азыкъ подобає въкладати тао кообще обовязающій предметы, первшій тымчагово тао деси тиждніево черезъ 2 години, а вторий съ числомъ годинъ възначенымъ для негожъ вѣде розкладѣ оустройства. Кромѣ того подобає вѣде кождомъ гимназію азыкъ польский тао вѣльний предметъ въкладати, для котого ведла потребы възничуве сѧ тиждніево 2 — 5 годинъ. Оученники можуть го вѣде правдѣ и познѣйше зачати, але жадно мѣрою не первшіе тао дрѣгой класѣ.

10) Изатное становище занятое гимназію доминиканськое во Львовѣ. Въ томъ

же азыкъ нѣмецкій єсть азыкомъ наукоўымъ и кообще обовязающіимъ предметомъ, а рѣско-галичный и польскій азыкъ суть предметами вѣльними вѣде тѣмъ значѣнію, же кождый оученникъ мситъ сѧ оучити еднога зъ тихъ азыковъ, але виборъ межи обома позоставлено родичамъ.

11) Еслибы число оученниковъ обохъ гимназій львовскихъ въмагало настѣпть заведена класъ побочніхъ, подобає побочніи класы, сики сѧ вѣде тѣмъ въкладѣ потребніи наукоўки силы найшли, такъ оупорядковати тао для гимназії вѣде западной Галичинѣ розпоряджено. Въ прочемъ еслибы вѣде вѣдомомъ для заповѣженія перепокленю обохъ гимназій львовскихъ, оказалася потреба заведена третого гимназію, подобає тое гимназію вѣде всѣхъ класахъ по образѣ виши введеныхъ западно-галичныхъ гимназій оупорядковати."

Милю и радо оумѣщаємъ тое для народа нашого такъ важкое вищокого правительства рѣшеніе, котормъ мова наша огагнила и вѣ школахъ на добѣ можливе ей мѣстце, стала сѧ предметомъ розлично обовязающіимъ; рѣшеніе, вѣ котормъ зародъ и надѣя, аченіе мова наша за помочею Божою, если сѧ ревно и циро до дѣла возмѣтъ, займете тое мѣстце вѣде наукоўихъ, тао ей на подставѣ рѣкоправности, на подставѣ справедливости принадлежитъ. —

Правительство совершило свое дѣло; но и найциршій правительства настѣнія и велики рѣшенія не совершаютъ того, чо самимъ народомъ ейтъ позоставлено. На нацъ то почтенніи родимцѣ нацъ колѣй, взятися циро до дѣла, застѣвати ревно рѣскою рѣлю, и зъ тарного зернати выплекати цѣлѣтъ, розкиноти краевъ, нашовъ то нацъ чадачокъ привести мовѣ рѣску до сики, до окѣтности.

ПОЛИТИЧЕСКИЙ НОВИНЫ.

ВѢДЕНЬ 8. жов. ВѢСТИНИКЪ Р. Ц. НАБОДИТЪ СЛѢДЮЩЕ: Ревизія консипційна начнала еще въ теченію т. м., до чого наказано вже, тако крокъ приготовлюющій, нѣмерованье домовъ и выставление новыхъ мѣстечевыхъ таємницъ. Обчислювание жителістка одбѣвати-ся вѣде на подстакѣ оуложеныхъ для поспѣшной ревизії выказовъ, черезъ вписование промешка-юнхъ людей въ кождомъ домѣ до аркшовъ родинныхъ, за которыхъ докладноть одпо-вѣдаютъ настоателіи громадъ. Монастырій, боль-ници и т. п. одержать отовніи аркши до впи-сования сконихъ мешканцовъ. Довременный су-ставъ о знесеню грѣховъ таїгаровъ въ Галичинѣ, оголошенымъ зостане заразомъ съ су-ставомъ о политическомъ устройствѣ того краю. Оба тѣи суставы вже печатаются. Такъ засуджаемъ принато постановленіа касающіяся подводовъ, захарчовкана и кватеровъ войска до тыхъ справъ, которыми занятыя мають вѣдущіи соймы краевій. —

ВѢДЕНЬ 11. жовтна. ВѢСТИНИКЪ Е. К. НАБОДИТЪ СЛѢДЮЩІИ ПОСТАНОВЛЕНІА, ДОТИЧАЩІЯ ОУБОЛЬНИЦА ГРѢХОВЪ ОДЪ ТАГАРОВЪ ВЪ ГА-ЛИЧИНѢ. Ведна тыхъ постановленіа знесеными зостануть безъ вынадгороды слѣдующіи та-гары: патримоніальное право пріпадлости, на-вѣтия и продажи, де такіи права еще сдѣ-стють, слѣдѣтъ окін права, который прислѣдовали доминіамъ на грѣхахъ позб-стающихъ въ недостанномъ поспѣданю и оужи-ваню підданыхъ, паньшина коморниковъ и хи-левниковъ, служба двоřека и служба сиротъ, обобаванность сбирана дико росточихъ пло-довъ, чиншъ одъ выконвкана ремеселъ, чиншъ журновій, на поспѣхъ всакіи залегли нале-житости, который знесеніи суть безъ вынадго-роды, о сколько дотичатъ сѧ рокѣ оужиткована 1848. —

ВѢСТИНИКЪ НАБОДИТЪ ЧЕГ. ПАТЕНТЪ ВЪГЛА-ДОМЪ ЗАВЕДЕНІА АКЦИЗЪ ВЪ СУГОРСКИХЪ И ЮЖНО-СЛАВАНСКИХЪ КРАѢХЪ, ТКОЖЪ И ВЪ СЕДИИГОРО-ДѢ. Вообще вымѣрдесѧ акциза по той же самой мѣрѣ, по ткожъ оуже передже въ нѣмецкихъ и славанскихъ краѢахъ вымѣреніа бѣла. — Вне-овавъ маєтъ въ Вѣдню сократи сокоръ седи-городскіхъ епископовъ, и въ церковніи соот-віїа оупорядковати, и ромбнѣкої церквѣ ей независимоість одъ серкіонъ забезпечити. —

ДНЕВНИКЪ КРАСВІЙ.

Напевно можемъ донести, что стани-славско-рѣское Епископство оуже и въ Римѣ потверждено, абы сѧ заложило. Рѣ-гинъ твердый по вѣрѣ отцѣвъ сконихъ не може не радоватисѧ зъ тоні новон ей славы! Словенскій обрядъ вообще полчище новыи блескъ и сильное покрѣпленіе, чей бы выдогбка лекше зъ своей нѣжды на вѣрѣ. Народъ нашъ, больше маючи архіереевъ, чей борще узритъ тое одно, же такъ скаждъ, позоста-лое и ѿ еще зъ давной славы свѣтлое ли-це свое! Передъ вѣмъ же вѣде народъ нашъ мати нового молитвенника и застѣпника пе-редъ Богомъ и людьми. Дайже Боже узрѣти намъ на семъ престолѣ архіерейскомъ ткъ найборше мѣжа свѣтлого, честного, праведно-го и мѣдрого, и сильно и право прікашаго слова Божио истины и премѣдрости!

ЛЪВОВЪ. Абы дотеперѣшніи нѣдого-дамъ, де при великой розлагости нашего мѣста, часомъ и о чверть милѣ треба бѣло не-сти листъ до бѣдинажо на почтѣ, запоѣгчи, оупожжнила дирекція почты осьмохъ комиссан-товъ на судогодныхъ мѣстцахъ къ мѣстѣ и на передмѣстахъ до спродажи листовъ марковъ и выставлены скринокъ, въ которіи всѣ нерекомендованіи листи можъ вѣде вкидати.

Розпорядженіе тое вѣйшио съ днемъ 15. жовтна въ житѣ.

— Дна 8. вѣдакъ тѣтъ Магистратъ слѣдомуще розпорядженіе: «Зо стороны магистрату к. головного мѣста Львова обвѣщаєса, же вѣс. министерство предпринатиє загальномъ конікрипційномъ рекизїи въ нашомъ краю за потребне оузнало, котора для мѣста Львова начинає са съ днемъ 16 т. и.

Завѣдомлюєса про тое вѣдѣхъ тѣтейшихъ жителій:

1) Же никомъ по розпочатої конікрипції не вѣльно нереселатиша зъ єдного мѣстца на дрѣгѣ, если попередно незавѣдомитъ о томъ комицію конікрипційною.

2) Же кождый тѣтъ промешкуючий мъжеского або женского пола, молодый чи старай, тѣтейший або чужий подлає конікрипції, и же вѣс. мъжеского пола одъ 17. до скончаного 38. року ского жита, безъ жадного винатія мають представитися особисто реченной комиції; порвчаєса про тое властителамъ домовъ або ихъ застѣпникамъ, ткожъ и вѣсмъ отцамъ родинъ, щобы надъ тымъ вѣдли, абы кожда въ домѣ мешкаючая особа конікрикованыя зостала, онакше ко оулагнотъ карѣ грѣши, або и арештоги.

3) Же кождый бурльопникъ, ландверистъ, або склѣбльный тѣтъ пробѣгаючий, має а то съ своею пропискою и инными посвѣдченами особисто до той комиціи ставитися, на поспѣдокъ,

4) Же кождый властитель чиго ского докладно вымѣнти має.

Одъ собирателя складокъ на созданіе церкви и дому руско-народного во Львовѣ.

Съ днемъ 10. грудня т. р. надѣюся за помочию Божію къ призначенныхъ на сей рокъ

окрѣгахъ Галичини оукончти закіденіе собирательныхъ комицій, а съ концемъ текущого року хотѣвши и оупѣхъ дѣланїа позаводженыхъ комицій подати до общи вѣдомости.

Для того завѣдкаю вѣс. почтенїи комиції мѣстції, щобыма собираніемъ складокъ теперъ въ осени ткъ найревнѣйше занали, и собраній жертвъ найдальше до 10. грудня т. р. лат. к. комиціїми деканальнихъ прошධ, аби мы тѣи жертви зъ сконихъ деканатовъ въ часѣ одъ 10. найдальше до 20. грудня т. р. лат. к. по припинѣ програмѣ Головної Рады підъ моєю адресою до Львова надоблати, и комиції окрѣжни о томъ завѣдомити благоколини. Прошධ такожъ при одосланю жертвъ о томъ незавѣсти, щобы засе мѣстце, зъ которого жертва, и чиго аркваша на которомъ таа жертва запишана, ткъ найдоказнѣйше означене вѣло.

Въ Косовѣ 10. жовт. 1850.

П. Лозинський Собиратель.

ГОСПОДАРСТВО СЕЛЬСКЕ.

Рада для селянъ.

Якъ мають закладати школки овощныхъ деревъ.

О сколько ми сѧ пересвѣдчити подарило, аѣс. суть причини про що въ краю нашомъ садовничество на таїкъ никакъ стоить степени; — про що селянъ нашъ тѣю такъ, важню частю въ господарствѣ, сли не цѣлкомъ залишивъ и зъ ского господарства викингъ, то або недбало сѧ нимъ займає, або го природѣ самой позоставляє. Одніи не суть передсвѣдченіи о великихъ пожиткахъ и хобнахъ, ткожъ походатъ зъ годована и племкана окощныхъ деревъ; дрѣгіи снова видачи ткъ денекоторимъ занимающими въ правѣ садовничествомъ, однакожъ недмѣющимъ обходити сѧ съ деревами овощными, такоїи

не будаютъ, або дѣже тѣло ростуть — а че-
резъ тое трататъ селаны наши и охотъ до за-
кладаня садовъ. Не хочутъ вами любиі родимицѣ
описовать ткай хосинѣ приношать сады, и поми-
наючи неизчисленій хосинѣ, сгадаю и лишь о
пилипѣвѣ тай о великомъ постѣ, ткай
бы то сѧ не разъ помастило юшкою зъ свѣ-
шеннныи стравицю, асли человѣкъ, Боже со-
храни! занедѣжас, ткай то неразъ сама вже
натѣбра забажитъ за чарочковъ юшочки зъ
свѣшенныхъ сливочокъ, а помошь и полекше-
нїе ткое таѧ юшка недѣжномъ человѣкови
неразъ приносить, гдѣ оѣнити, гдѣ опи-
сати. Ничъ не приходитъ кезъ працѣ и ста-
ранности; и зъ найлѣпшон рѣчи нема пожиткѣ,
когда сѧ съ нею зле обходимо. Зле пересадени,
зле будержанія дерева, и будаютъ зле, а селаны
наши, щобы мали скомъ неѣжисткѣ або часомъ
гейаба и лѣнивисткѣ приписовать, звалиютъ
оно на деревинѣ. Ика праца, така и заплата
говорили наши предѣды.

Не много треба штѣки, абы сѧ прина-
лично обходить съ окошною деревиною. Сѣдо-
мѣсткѣ выпеканя здоровыхъ, трекалыхъ, овоцъ
приношащихъ деревинѣ, не много обнимас пра-
виль; треба приготовити и управити на самъ
передъ ѣрнѣ, а найлѣпшій и найлѣпшій спо-
собъ будержанія окошныхъ деревинѣ есть тотъ,
акы деревинѣ зъ кѣстокъ и зерната выпекати.
На сажни чотироголномъ, може сѧ помѣ-
стити сто зернобокъ. Обрати до того рѣкное,
отвертое и на перекѣвѣ вѣтровѣ выставлен-
ное мѣстце, а до того такое, де бы бѣла
земля рѣкна, то ейтъ однакова. Тоє мѣстце
треба перекопати въ колено и погнити
старымъ, перегнитымъ. але николи скѣжимъ
гноемъ.

Мѣстце тое окгородити и закрепити
одъ маркины и всякого иного добыткѣ, а
окгородивши подѣлти на вѣзкіи грядки, абы

ихъ и ополювати лацно вѣло. Нагѣна т. є.
кѣстокъ и зерната може собѣ приспособити,
постаравши сѧ о денеци мѣлокъ, сливъ грѣшокъ
и пр. недокончезъ зъ будущеного буже окошного
дерева, но паче раджѣ брати до того мѣлока
грѣши и пр. котори ростуть дико, а еще
лучше зъ той самон околици де хочимо садѣ
закладати, однакожъ треба абы добрго на
деревинѣ стоали, и добрѣ достигни. Нагѣные
мѣлокъ добрѣ, коли зерна добрѣ ейтъ ви-
гране, а грѣшокъ коли зерна добрѣ почор-
нѣе. Кѣстки до скѣана тѣи добрѣ, котори пѣ-
щенї на водѣ на спѣдѣ падаютъ, злїи ко
и непридатнї по верхѣ пликаютъ. Зерната
зъ окошней хробачливыхъ, свѣшенныхъ або сплѣ-
нѣлыхъ до скѣи непридатнї.

Школа деревинная.

Таѧ покинна вѣти въ мѣстци зо вѣхъ
сторонъ отвертомъ, земля покинна вѣти
добра, денеци токсѣйша одъ окон, въ которой
скѣали сѧ зернобоки. На школѣ не обирати ни
то гладбокую долинѣ, де сѧ шкодлики задер-
жютъ пары, ни то мокрїй вагнистый ѣрнѣ, але
горбокъ, который отѣчѣ сонце и кѣда вѣтры
перекѣбаютъ. ѣрнѣ не має вѣти ни то ви-
нищенный, ни то скѣжко накезненный, — має вѣ-
ти гладбоко перикопаный и вѣчищенный. —

Часъ сѣянія.

Найлѣчше скѣати зерната въ вѣреню, жовт-
ню и падолистѣ; денекотори скѣютъ на кеинѣ,
коли земля одтае; кѣстки може скѣати и въ
лѣтѣ, скоро овоцъ достигне. — Кто хоче
много зернать скѣати, най ихъ сѣе рѣдко,
и землю легко на парѣ цалокъ присипае, кто
але мало, то може ихъ, понеже не много ли
займе часъ и садити; но зерна не гладбеше
ткъ на два цалѣ вѣджокати, кѣстки але ма-
ютъ сѧ розкинти и лише ногою придоплатти.
Першаго рокѣ треба пильно ополювати

и сапати, а если бы настали поседи че-то подливата, въ прочемъ не машь иной коло школки роботы.

Другого рокд, коли бже морозы и стадѣнья переливали, посвѣтили на шблонкахъ и гробашахъ всѣ побочній галвзки, а пень головный притягти до трохъ очокъ, еслибы съ другого рокд тѣи дички мали пересаджувати; если але пересаджувати не гадкость, то не треба обтинати, бо паче шкодити може. Если на малыхъ и слабыхъ пенькахъ на вершкѣ есть много малыхъ очокъ, то можъ ихъ лише до двохъ притягти. Коли деревце криво росте, то сутати до очка, зъ которогобы прита- гта выросла галвзка.

На пнахъ деревинъ костковыхъ и на орѣхахъ, не треба николи вершкѣвъ притянати, лише побочній обрѣзовати галвзки, николи але обчѣмховати.

Слѣдующю осени дички тѣи такъ бже вѣдуть сильнїи, же ихъ въ осени можъ вѣде и рѣдше до школы попересаджувати.

Часъ въ которомъ зернѣвки пересаджуватися мають.

Пересаджуются ѡдъ часъ такъ листы опаде, аже доки не начнѣтъ соки гнати въ горд, т. е. ѡдъ падолиста аже до цветѣнья. Выкопаютса острожне, авы корѣнѧ непошкодити; однакожъ пересаджуются лише такіи, которыи суть гробости доброго греачаго пера, и лише только ихъ выкопавати подобае, колько ихъ на разъ можъ пересидити, авы корѣнѧ не обиждаю; бо на тотъ часъ тѣло принимаютъ сѧ. Если въ шблонцѣ аво гробши найдемъ такъ великий матничный корѣнь такъ пеньокъ аво и докший, то подобае го значително притягти и ранѣ матице замаистити, и тое побочное корѣнѧ, которое есть докши ѡдъ другихъ такожъ притягти авы го срѣбнити. На пню обобразити все побочное гладко, обтиняючи гладко по при самъ корѣнѣ. Еслибы шблонка

за слабое мала корѣнѧ, тогда подобае се-редний пень аже по колька очокъ притягти, а если деревинка млаe боягато корѣнѧ, тогда зъ верху ничъ не обтинати.

Древини тѣи пересаджувати подобае въ руды, въ тми широки и глубоки, складаючи корѣнѧ такъ, таcъ въ школцѣ росло, обспѣчивати землю, и рѣкамъ деревинѣ потрѣбувати, авы земля рѣкно отѣдала.

Якъ ся обходити съ деревинами въ школѣ.

Обтинати накорѣнки, то есть выросты зъ корѣнѧ, а очка показывающи сѧ долѣ на пню обшировати; однакожъ первого лѣта по пересажденю ничъ необтинати, але аже въ осени вѣ побочное, слабое, и гробшое галвзѧ обстать, и обстатое мастию замаистити. Еслибы настали поседи, то треба подливати гноѣвковъ смѣшию по полокинѣ въ дощѣвковъ, аво бодокъ мягковъ. Не допускати хоптѣ коло деревинѣ рости, и про тое обшировати деревинѣ, колай дѣкъ разы на рокъ, а то о сѧ. Иванѣ и подъ осень.

В С Я Ч И Н А.

Весьля князя Володимїра.*)

Въ слакномъ столичномъ городѣ Кїевѣ
Оу доброго Кназа Володимїра
Бѣли венкеты, чистни пири
Бѣли столоканѧ, чистни столы.
На тыхъ венкетахъ кназей, бааръ много,
Тай и всего рѣкаго лицарства.
А коли сонце стало вже въ полдни
Кнажицкій стôль въ стола половинѣ

*) Дѣла таа въ пѣзѣйшомъ времени оуложена, не есть оуткоромъ бандуринѣ, таcъ прочи оу-
краинскіи дѣлы. Зъ первокороной пѣкии полиша-
ли имъ лишь уломки, отъ таcъ сѧ:

,Противъ двора Путятини,

,Противъ терема Зибатина,

,Старого Путяти темный лѣсъ.

Кназъ Володиміръ бирзо радовався
По тіній сбѣтици прохажався
Въ чорныхъ квічерахъ присиравши.
Тай то слово зронивъ Кназъ Володиміръ:
„Гей! ткто ви кназъ и боарі,
„Отже ви славній рдеки лицари!
„Всакій зъ ви жонкъ має оу Кіевѣ;
„Но т самъ кназъ юнцемъ гдлю
„Но т самъ ходжъ, и безкрачный вдлю.
„Ктобъ приказавъ менѣ зъ ви дѣвицю
„А дѣвицю шобъ — мала грдь гладенськъ
„Тай крине тѣло и оумомъ верхована,
„Икъ снѣгъ вѣле личко — та и оугта
„Икъ маковій цвѣты — ткъ соколъ
„Бровъ чорнъ, и тіній взоръ сокола.”
Ікъ кназъ, боарі, славній лицари
Сїи слова зачввали, ничо не казали,
Та бОльши за визнихъ ховати іа стали
Кназъ Володиміръ отвѣтъ не дали. —
Ажъ тогди зъ кнаженкомъ золотои трапезы,
Та зъ лавицѣ лицарікой
Выгтупає Иванъ сынъ гостинный **)
Тай на мѣстце стає лицаріое,
Тай гологомъ звонкомъ такъ іа ѻазывас,
До Кназа Володиміра словами промавлає:
„Гей ткъ то ты мылоисти кназъ Володиміръ!
„Ізволь собѣ тое коротко сказати
„Одно слово цвѣлкомъ не сердните.
„Іа вѣбланцъ, вѣвакъ въ Ордѣ золотой
„Оу грозного Цара Єтманвна Єтманвиловича,
„Тамъ видѣкъ дѣкъ дочери має онъ дома,
„Іа дочь перва Наталія царевна,
„Іа дочь дрѣга Я фроздина царевна,
„Сѣдитъ Я фроздина въ вишнѣомъ теремѣ ***)
„За трицати колодками зо стали;
„Буйний вѣтеръ ю не обѣкає,
„Тай сонѣнько тепле личка не вималає.

„Дѣва грдь має на прочодѣ гладенськъ,
„Красное тѣло — вѣмъ верхде оумомъ,
„Ікъ снѣгъ вѣле личко, та и оугта
„Ікъ маковій цвѣты — ткъ соколъ
„Бровъ чорнъ и тіній взоръ сокола.”
„Пошли Кназю до него оу скаты Днна.
То Кназъ Володиміръ ткъ сїе зачввалъ,
Великю радощь изъ того макъ,
Вразъ кина солодкого нальяти казакъ
Въ чашѣ повтора кѣдра кина зеленого
Для Ивана сына гостинного,
Про тое, що дѣвкъ приказавъ за жонкъ.
Тай Днна Івановича къ сеїкъ призвавъ
Тай такимъ словомъ до него казавъ:
„Гей ткъ то ты Днай Івановичъ!
„Здѣлай для мене оуслугъ далекъ
„Будь Днна генъ къ Ордѣ золотой,
„До грозного цара Єтманвна Єтманвиловича
„Въ замѣрѣ почетнѣомъ оу скаты весельни
„До царевной любой Я фроздини.
„Возьми золота зъ моего поклада,
„И лошадь триста, и лицарей триста.
То ткъ Кназъ Володиміръ тое сказавъ,
То и Днначи чашибъ подавъ
Вина зеленого повтори вѣдрокъ,
Тай рогъ тѣрїй медъ солодкого.
То напивъ іа Днай кина зеленого,
Тай рогъ тѣрїй медъ солодкого.
То лицаріїи грди розгорѣли
Тай сильній розпирли іа плечѣ
Днна, тай такъ повѣдає,
До Кназа Володиміра словами промавлає:
„Сонѣце милости, Кназю Володиміре!
„По що золота брати изъ покладовъ,
„Тай лошадь триста, и лицарей триста?
„Отъ єдного позволъ менѣ съ сокомъ молоїца
„Когъ Єкима взати Івановича
„Служебного Алеши Попока.
Тогди Володиміръ Кназъ кїевікій
Самъ Єкима за рдкъ приводить:

**) Сынъ гостинный т. е. купецъ.

***) Теремъ палата.

„Отъ Дѣнаю, даю ти молоїцъ.”
 То Дѣнай скоро подѣлалъ приборы,
 Тай выѣзжаютъ зъ города Кієва
 Въ Ордѣ далекъ, землю золотую.
 То побѣхали скоро крѣпкіи молоїцѣ,
 Я бѣхали добгѣ єдинѣ недѣлю
 Я бѣхали добгѣ дробгѣ недѣлю
 Ижъ до золотон Орды доѣхали;
 До грозного царя Етманвила Етманвиловича
 То средѣ царскаго двора зікавали
 Зъ коней молоїцѣ — попривозовали
 Борзин конѣ при дѣбокомъ стоянѣ —
 До замкѣ входатъ вѣлокамѣнного
 До Етманвила Етманвиловича грознаго.
 Тогда Дѣнай Ивановичъ слово зачиниае,
 Тай голосомъ смѣлымъ такъ промовляе:
 „Гей! ткъ то ты царь въ Ордѣ золотой
 „Про що оу томъ замкѣ образа Спага
 „Не видно, — ни молитись комъ,
 „Ни кромъ тебѣ поклонитись комъ?”
 На тое править царь въ Ордѣ золотой
 Тай замѣкае варзо: „Икъ то ты Дѣнай
 „Ивановичъ! за чимъ прибываешьъ,
 „Чи може ткъ древно на слвжѣ стакаешьъ?
 То Дѣнай Ивановичъ тое отвѣчавъ:
 „Гей ткъ то ты царь въ Ордѣ золотой!
 „Икъ древно на слвжѣ тѣтъ не стакаю,
 „И приходжѣ на дѣло почестне варзо
 „Дѣло добрѣ, ткобы оу скаты
 „Съ твоекъ, Сѣдиръ дочкою любинюкъ
 „Съ прекраснокъ царевной Афроzinовъ
 „Князъ Володимиръ вѣнчатись бажае.
 То ткъ Етманвила Етманвиловичъ
 Царь въ Ордѣ золотой сїе заѣвлявъ
 Зъ головы чорнѣ колтѣны деравъ
 На цегольной подлозѣ са талавъ
 Съ великимъ розсердѣемъ тѣ слова сказаѣтъ:
 „Гей ткъ то ты Дѣнай Ивановичъ!
 „Икъ быскъ не слвживъ ты вѣрно и по привѣтѣ

„Бросибѣ бымъ та въ тюрмѣ та оу склепъ
 гладокъ
 „Оуморивши та въ темници смертью го-
 лодною
 „За хѣльнїи таки слова твои.
 То ткъ Дѣнай тѣи слова заѣвлявъ
 Дѣже са розгнѣвавъ
 Острѣ саблю дебѣвавъ
 До Етманвила Етманвиловича такъ са озвѣвъ:
 „Гей ткъ то ты царь въ Ордѣ золотой,
 „Слишимиъ бѣжало гостюмъ въ тебе не бѣвавъ,
 „Та хлѣбъ солы тъ тобою не Ѵдаѣвъ,
 „Головицу вѣйнѣ вѣбѣвши ти по плечи.
 (Продовженье слѣдує.)

Курсъ Львовскій.

дня 16. Жовтия.

Въ монетѣ конвенційной.	гот. грди.		товаромъ.		
	зр.	кр.	зр.	кр.	
Червонецъ голенц.	. .	5	28	5	32
Червонецъ цѣларс.	. .	5	34	5	38
Рубель среб. росс.	. .	1	51	1	52
Галицкіи застав. листы за 100 зр.		94	27	94	50

Вѣдень 30. верес. Облигациі 5% — 94%; 4½%
 — 82%; 4% — 74 ½. —

Сянокъ 4. жовт. Днесъ платили тутъ на торзѣ
 за корецъ пшеницѣ по 17. зр. 17 кр., жита 13 зр.
 40 кр.; ячменю 8 зр. 36 кр. бвса 6 зр. 14 кр.,
 гречки 10 зр. 30 кр. бульбы 4 зр. 45 кр., цент-
 паръ сїна 2 зр. 48 кр. Сажень буковыхъ дровъ
 10 зр. 30 кр. валь. вѣд. —

Коломыи 1. жовтня. Въ Коломыи, Снятинѣ и
 Обертина, платили тими днями на торгахъ за
 корецъ пшеницѣ по 17 зр. — 14 зр. 7 кр. — 15 зр.; жита
 11 зр. 45 кр. — 9 зр. — 10 зр.; ячменю 7 зр. — 5 зр. 47 кр. —
 7 зр. 30 кр.; бвса 4 зр. — 3 зр. 32 кр. — 3 зр. 45 кр.; гречки
 7 зр. 30 кр. — 0 — 6 зр. 15 кр.; кокурудзы 8 зр. — 5 зр. 25 кр.
 6 зр. 15 кр.; бульбы 5 зр. — 3 зр. 32 кр. — 0.